

EEN LANDGOED ALS LEVENSWERK

Het is hun dagvulling, hun lust en hun leven. Landgoed De Vledderhof is de passie van Erik Hoetjes en Ineke Koorn. Zo enthousiast, zo gastvrij en zo betrokken: twee unieke mensen op een unieke plek.

Tekst: SIMONE VAN HEININGEN Fotografie: HENNY VAN BELKOM

De Citroën Méhari – zeg maar, de ‘jeep’-versie van de Lelijke Eend – danst over het zandpad. Moeiteloos trekt hij door de drassigste sporen. Het Franse autootje is in zijn element, want dit is waar de Deux Chevaux Vapeur ooit voor gemaakt werd: het boerenland. De vering moest het mogelijk maken met een mand verse eieren over een akker te rijden zonder een ei te breken en de auto moest zo simpel zijn ‘dat een boerin hem kon besturen’. Wanneer we ook nog eens een kudde Limousinrunders en vervolgens een paar Blonde d’Aquitaine-koeien passeren lijkt het Franse plaatje compleet. Maar dit is Drenthe. Het landgoed waar we rijden bevindt zich bij de voormalige kolonie Boschoord, een van de landbouwkoloniën die de Maatschappij van Weldadigheid hier vroeg in de negentiende eeuw stichtte om de armoede te bestrijden. De schattige boerderijtjes langs de rand van landgoed De Vledderhof zijn de voormalige koloniehuisjes. De kolonisten, werklozen uit het hele land, kregen een woning, wat huisraad, gereedschappen en een koe en gingen onder leiding van wijkmeesters de bijbehorende grond, circa drie hectare, ontginnen. Veertig are daarvan was voor eigen gebruik. Het contrast tussen de keuterboertjes en de hoge heren van het landgoed, die er alleen ’s zomers en in het jachtseizoen verbleven, moet enorm geweest zijn. Vandaag is alles anders. De Vledderhof maakt deel uit van een imposant natuureservaat van 5000 hectare. En de adel heeft al enige jaren geleden plaatsgemaakt voor de burgerij. ‘Eind jaren zeventig was er na een zware storm zoveel schade aan de bossen, dat ze het niet meer zagen zitten. Voor een zomerverblijf was het gewoon te kostbaar geworden. Dus ze verkochten een groot deel van de bossen op het landgoed aan het Drentse Landschap en het resterende deel, met het landhuis, kwam op de markt’, vertelt Erik Hoetjes, die twee jaar geleden met zijn vrouw Ineke Koorn en de kinderen Thijn, Marijn en Ceder de trotse eigenaar werd van De Vledderhof. >

Ineke Koorn en Erik Hoetjes. De sierlijke roosters voor de ramen zijn deels origineel; ontbrekende exemplaren liet Erik namaken. **Linkerpagina:** In de elegante gevel gaan twee voordeuren schuil, een imposante voor de ‘heren’ en een kleinere voor het voetvolk.

interieur

‘Op maandag gingen we eens kijken en de volgende zaterdag was het van ons’

Verliefd

Ineke: ‘We woonden in Spierdijk in West-Friesland, waar we twintig jaar geleden een bouwval uit de Biedermeier-periode kochten. Na tien jaar hard werken hadden we dat huis compleet gerestaureerd. We woonden er fijn maar wilden toch meer rust en ruimte. Toen hebben we eerst een boerderij in het Overijsselse Reestdal gekocht, waar we in de weekends en de vakanties naar toe gingen. Maar echt naar ons zin hadden we het daar niet. Het was er wel rustig, maar het huis voelde gewoon niet goed. Opeens zagen we De Vledderhof op Funda. In eerste instantie zagen we er niks in. De foto’s toonden vooral het interieur en dat was heel strak en modern. Niks voor ons. Maar na een paar maanden zijn we er toch eens gaan kijken. Dat was op een maandag en de volgende zaterdag was het van ons.’ En De Vledderhof is ook werkelijk om verliefd op te worden. Twee zuilen markeren het begin van de oprijlaan, die omzoomd wordt door beuken en metershoge rododendrons. Links en rechts is bos en het herfstzonnetje heeft moeite door het ›

Het voormalige bakhuisje in de tuin. Achter de elegante voordeur leidt de gang naar een opkamer-annex-serre. Op en onder de sidetable in de eetkamer staat o.a. een verzameling getorste Franse en Engelse kandelaars. **Rechterpagina:** Boven de bank in de woonkamer een prent achter zwart-goud verre églomisé.

*‘We zijn hier zo blij mee.
Zelfs een hele dag het gras
moeten maaien vind ik leuk’*

hoge bladerdak te komen. Maar na een kilometer breekt het bos open en zien we het landhuis in al zijn glorie. De stralend witte gevel onder het pannendak markeert het hoofdhuis, waar de landheer een paar weken per jaar verbleef. Eraan vast zit een rietgedekte schuur, die met een paar kamertjes het domein was van de boer die de boel draaiende hield. Het huis heeft dan ook twee voordeuren, een voor ‘netjes’ en een voor het gewone volk. De enige manier waarop de boer door de ‘nette’ voordeur naar buiten ging was met z’n voeten naar voren. Het eerste landhuis werd in 1734 gebouwd. Het huis zoals het er nu staat dateert uit 1875 en Erik en Ineke doen er alles aan om oorspronkelijke details te behouden of terug te brengen. Zo plaatsten zij de twee lantaarns ter weerszijden van de chique voordeur. Voor vier van de schuiframen bevonden zich nog lage smeedijzeren roosters, de andere waren gesneuveld. Ineke en Erik lieten ze namaken voor de andere ramen en het resultaat oogt uitermate elegant. Deze zomer nam Erik alle 28 (!) ramen onder handen en ook het bakhuisje in de tuin wacht op een *make-over*. Dat zijn slechts een paar van de ‘buitenprojecten’, maar als we zien wat er binnen aan werk verricht is, is het haast onvoorstelbaar dat het stel hier pas twee jaar woont en alles – maar dan ook alles – zelf doet. ›

De woonkeuken is een eigen ontwerp. Ineke heeft een indrukwekkende verzameling glaswerk en serviesgoed. In de woonkamer werd door Erik met wat experimenteren het effect van tadelakt bereikt. **Linkerpagina:** Door de hoge ramen in de serre werd en wordt ‘s winters optimaal gebruik gemaakt van de zonnewarmte.

*‘Ik wil wel goed gereedschap.
Want het moet natuurlijk
niet op werken gaan lijken’*

Chique landelijk

Het interieur is een plaatje, in een stijl die zich het best laat omschrijven met ‘chique landelijk’. Franse brocante, sierlijke kristallen kroonluchters, antieke bouwmaterialen, een kleurenpalet in zand- en grijs tinten doen het verrassend lichte woonhuis recht. Maar zoals vrijwel iedereen die een rondleiding geeft door z’n eigen huis, zien Erik en Ineke overal dingen die nog moeten gebeuren. Ineke: ‘De houten vloer die de vorige eigenaren hebben gelegd is van topkwaliteit, maar de kleur past gewoon niet meer: te oranje. In de werkkamer hebben we ‘m geschilderd en in de woonkamer met gekleurde vernis bewerkt, maar in de andere kamers moeten we er nog mee aan de slag. En de lambrisering is nog niet af. En ik moet nog wat vensterbanken schilderen. En...’ De lijst wordt tijdens de rondgang steeds langer, zonder dat Ineke en Erik tegen al dat werk op lijken te zien. Het werken aan het landgoed, binnen én buiten, is hun dagvulling, hun lust en hun leven. Deze twee mensen en hun kinderen zijn zo gelukkig op deze bijzondere plek, dat zelfs het >

De tuin is door Hollandse boerentuinen geïnspireerd. Ineke voorziet iedere tafel, dus ook de tuintafel, van een tableau. Voor de meubelbekleding kiest zij sobere materialen als katoen en linnen. **Rechterpagina:** De natuurlijke vijver achter het huis vormt de perfecte overgang naar het omringende landschap.

SLAPEN OP HET LANDGOED

Ineke Koorn en Erik Hoetjes delen hun landgoed graag met anderen. Bordjes 'privé' zult u er niet aantreffen, u kunt overal heerlijk wandelen. En u kunt er slapen! Want in het landhuis hebben Ineke en Erik een sublieme B&B-suite 'In den Engel' gecreëerd. Een prachtig ingerichte slaapkamer, zitkamer en badkamer (bereikbaar via een oude preekstoeltrap!) geven u even het gevoel dat u hier woont. En wilt u na een goede nachtrust een dagje in een van Eriks klassieke automobielen rondtoeren? Ook dat kan. Ineke geeft u een goedgevulde picknickmand mee. Voor meer informatie, www.vledderhof.nl

interieur

grasmaaien als leuk wordt ervaren. Terwijl Ineke in de zelf-ontworpen woonkeuken nog een cappuccino voor ons maakt, gaat Erik in de Méhari even de Schotse Hooglanders verweiden. 'Het zijn van nature vrij schichtige beesten, maar als ik ze roep komen ze met z'n zessen aanhuppelen.' De 2CV is overigens niet het enige vervoermiddel op De Vledderhof. De oude schuur herbergt een collectie automobielen waar menig liefhebber van droomt. Van een MG TD uit 1952, een Triumph Roadster uit 1948 tot een *wide-body* Morgan uit 1998 en een zachtgele Buick uit 1938, allen cabriolets. Ze staan gebroederlijk naast meer utilitair gemotoriseerd spul, zoals een John Deere trekker. Erik: 'Die kocht in Engeland, in Luton. En toen ik zat te denken over hoe ik 'm hier moest krijgen, dacht ik "weet je wat, Marijn is gek van trekkers, we vliegen er samen heen en rijden gewoon met de trekker vanuit Luton terug naar Vledder". Een mooi uitje kon ik hem als vader niet geven, het was een geweldige ervaring.' En natuurlijk staat er een *top of the range* grasmaaier en zelfs een hoogwerker 'voor het schoonmaken van de goten'. Erik: 'Ik ben iedere dag bezig met het landgoed en ik vind alles leuk om te doen, maar ik wil wel goede spullen, die het me makkelijker maken. Want het moet natuurlijk niet op werken gaan lijken.' <

Gastensuite, met voor in beeld de rand van de preekstoel die naar de badkamer leidt. De onder de suite gelegen gastenbadkamer. Naturelle en vergrijsde tinten zijn favoriet. **Linkerpagina:** Het traditionele dambordpatroon van de vloer combineert uitstekend met het moderne sanitair.

